XIV. évfolyam. Czelldömölk, 1918. julius 21. 29. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Czelldömölkön, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzügyletek.

Véres napok.

Valamikor régen, talán igaz volt, a nagy Hinderburg nyilakozott és azt mondta nyilatkozatában: Ebben a háboruban az győz, akinek az idegei jobban birják. Akkor mosolyogtunk ezen a mondáson és a kávéházi Conradok azt a merész kijelentést tették, hogy minden suszter maradjon a kaptafájánál, azt mondták, hogy Hinderburg, mint hadvezér a legkitünőbbek közé tartozik, de maradjon is meg hadvezérnek és ne akarjon pszichológus lenni.

Most a háboru ötödik évéhez közeledünk és be kell látnunk, hogy Hindenburgnak igaza van. Illetve, a látszat tulajdonképen csal. Egészen bizonyos, hogy Hindenburg az idegek háboruját ugy képzelte el, hogy a katonák idegei a fontosak és a katonák idegei még mindig jobban győzik nálunk a fáradalmakat és a háboruval járó szenvedéseket és küzdelmeket, mint az entente katonái. De az a szomoru tény ugyanekkor nem hallgatható el, hogy a hinterland idegei már tul vannak feszitve, sőt néha-néha már el is pattannak.

Nem tudjuk máskép elképzelni azt, hogy a lapok az utóbbi hetekben, sőt mondhatnók hónapokban, telve vannak véres eseményekkel, gyilkosságokkal, öngyilkosságokkal, rablásokkal és hasonló véres incidensekkel.

Nem tudjuk elhinni, hogy ez a háboru, amely valójában megakasztott bennünket a kulturális előrehaladásban, nemcsak megakasztott, hanem egyszerüen vissza is vetett volna. Nem térünk vissza a régi barbarizmushoz, hanem egész egyszerüen elfáradtak az idegeink, és nem tudnak már uralkodni szervezetünkön, testünkön, vágyainkon.

Hiszen ma sokkal könnyebben kerül a kézbe a kés és a revolver, mint bármikor az utolsó évszázadban. Még a 48-as forradalmi idők sem rombolták le ennyire a nép idegzetét, mint a világháboru, pedig azok az idők is telve voltak izgalommal.

Azt nem keressük és nem is kereshetjük, hogy mi ennek a mai szomoru állapotnak az oka. Inkább azt kellene keresnünk, hogy mivel lehetne ezeken az állapotokon segiteni.

Természetesen egy biztos hatásu, feltétlenül hathatós gyógyszer van csak erre, és ez a háboru befejezése. Azonban ez ugylátszik nem rajtunk áll. Egészen a legutóbbi időkig az angol politikusoknak az volt a kifogásuk, hogy Németország mindeddig nyiltan még nem mondott le Belgiumról. Most már ez is megtörtént. Németország kancellárja lojális és őszinte békepolitikájában megtette azt, amit az entente eddig kivánt. Talán ebből kialakul a békeközeledés, és ha kialakul, akkor egy csapásra meg fognak szünni ezek a régi barbarizmusra emlékeztető, elszomoritó és véres események. De addig, addig mi lesz.

Addig a hinterland hatóságainak kellene gondoskodniok arról, hogy minden nyersanyag, minden szükséglet a szükséghez és a lehetőséghez képest, illetve ennek a kettőnek az összeegyeztetésével meg legyen osztva. Mert higyje el mindenki, hogy a véres események százszorosan össze vannak kapcsolva azzal, hogy az emberek látják a maguk nyomoruságát és ugyanakkor látják a mások jómódu gazdag életét. Egészen

TÁRCA.

A viszontlátás!

Zimankós juniusi délután volt, az eső permetezett és hüvös északi szél zavargott a fák zöld lombjaival.

Mindenki a szobában tartózkodott Senkinek sem volt kedve sétára menni a csalitosba.

A Péter Pál-napi bucsut elmosta az eső és a kis korcsma tulajdonosnője szomoruan pislogatott a megmaradt három hordó sörre! A falu utczáján egyetlen lelket sem lehetett látni. Szomoru lehangolt volt minden. A faluvégi cigánysoron is teljes csend honolt.

Mintha mindenki alomba merült volna. Megálltam a korcsma ajtója előtt. Gondolkoztam. Bemenjek! Ne menjek? Ej! Bemegyek! Rideg, piszkos falusi csárda-szoba volt. Egyetlen ablakon szürődött be a világosság! Kóczos öreg anyóka üldögélt egy alacsony zsámolyon és négy sovány macska nyávogott körülötte. Az eső mindjobban esett. A szél valóságos táncot rendezett a fák zimankós leveleivel, akaratom ellenére is leültem és bort kértem. Ottkint szakadt az eső és én ittam. A bor izlett! Szakadó esőben rossz bor mellett is szivesen ül a vándor! Elmerengve bámultam ki a kis ablakon és az a gondolat gyötört, vajjon hogyan folytatom utam az eső által megrongált utakon? Egy szekér állott meg a korcsma előtt. Egy fiatal és egy öreg ember szállt le és jól átázva mindketten beléptek a csárda-szoba penészes levegőjébe. Egy liter bort kérünk!

Az anyóka eleget tett a kivánságnak!

»Hová valók?« — kérdem a két jövevényt!

»Ujfalusiak vagyunk« — felelt az ifjabb.« Ejnye! Ha lennének szivesek engem is elvinni, szivesen megfizetem!« »Csak tessék uram! De még egy kicsinyt várunk, mert pőrére azunk.« Ugy is történt. Hat óra után elindultunk Ujfaluba. Az eső megállt! Én leszálltam a szekérről s miután nem fogadtak el tőlem semmit a kocsikázásért, megköszöntem és betértem a Márkus-féle nagyvendéglőbe. Beesteledett. Csillagtalan este volt. A fellegek sürün vonták be az eget. Egy kis leany jött be a vendéglőbe. Három deci bort kért.

Kinek viszed? Kérde az öreg Márkusné a vendéglősné. Édesanyám nagyon rosszul van, annak viszem.

Alig hogy a kis leány elment, egy katona lépett be jól felpakkolt háti zsákkal, alaposan elázva, sárosan. A jobb keze hiányzott. Jobb arcán hosszu vágott sebhely forradása látszott. Egy pohár bort kért. Senkinek sem tünt fel a katona. Csak én lettem figyelmes a hangjára. Jobban szemügyre vettem és nem álnattam meg, hogy meg ne kérdezzem tőle a nevét. Szabó János a nevem. Rámnézett, aztán igy folytatá . . . Önnel együtt voltam a mitrováczi tüzelnában. Emlékszik-e rám?

Szembe néztünk egymással . . . Aztán megragadta bal kezével karomat, már akkor könnyekkel telt meg mind a két szeme. Jobb kezének megmaradt részét emelgette, és elszórult hangon igyekezett megértetni velem rokkantságát.

Megösmertem. Igazi vitéz, bátor katona volt!

bizonyos, hogy ha minden, ami az élethez kell, úgy lenne elosztva, hogy a szegénybő ember is hozzájuthat, hogy nem kell üvegen át nyalnia a megélhetés mézét, akkor se rablások, se öngyilkosságok, se gyilkosságok nem fordulnának elő olyan nagy számban, mint ma. Akkor az emberek jobban tudnának parancsolni az idegeiknek és akkor a hinterland megerősödött idegekkel tudná ujból támogatni a hadrakelt sereg vitéz és nemes küzdelmét.

Az ifjuság . . .

Az ifjuság egy gyorsvonat,
Mely utasul bárkit fogad ;
Az ajtói nyitva, tárva
S nincs oly bátor, ki beszálna.

Orrod előtt tova szalad
A vágtató, üres vonat.
Tétovázó, méla, gyáva,
Mit bámulsz most már utánna ?

MAGYAR IMRE.

A helybeli póstahivatal

négy középiskolát végzett **leánykát** posta-gyakornoknak azonnal alkalmaz. Jelentkezni lehet a **helybeli póstafőnöknél.**

Az nagyon fájt neki, hogy senki nem ösmer rá a saját falujában. Ő sem árulta el magát. Meg akarta lepni kis családját. Egy liter bort kértem, hogy találkozásunk örömét kifejezzük.

Amint a elsőt kocintottuk, megcsendült a lélekharang. Kinek csendítenek !... kérdé a korcsmárosné az egyik öreg bácsitól, aki épén most lépett be az ajtón.

Szabó Jánosnénak, az alsófaluvégen !... Volt a rövid felelet. A fiatal asszonynak ? Kérdezék többen ? Igen hát !... Akinek az ura már négy éve hogy eltünt !

Hiszen nem régén járt itt a kislánya, három deci bort vitt a betegnek.

A vélem szemközt ülő katona volt az eltünt Szabó János. Lehajtotta fejét balkezére s keserű fájdalmas zokogás szakadt fel kebléből.

Örökké emlékezetes marad előttem ez a szomoru viszontlátás !

Késy János.

Szomoru napok.

Irta: **Kováts Károly.**

Gondolatom messze, sok ezer kilométerre a távolban kalandoz. A képzelettől felcsigázott érzékeim emberek által soha ki nem található messzelátón szemlélik Szibériát.

Sürü pelyhekben hull a hó. A szél üvítve-nyargal végig a szibériai homezókon, valóságos hóhegyeket sodorva magával messze, messze. Sir, jajgat a vén szibériai anyaföld a kisérteties idő miatt. Sehol semmi élet, nincs ember, állat; csupán apró cserjék és bokrok hazája ez a mostoha táj. Még a cserjék is zizegve verik össze dermedt ágaikat, gyászdalokat susogva egymásnak nyomorult sorsukról. Néha egy egy éhes ordas üvöltése vegyül a téli orkán menydörgésszerü robajába miközben a gyorslábu iramszarvas versenyt száguld a széllel, magasra rugva a friss havat.

Elképzelhetetlen, hogy itt emberi élet, emberi társadalom fejlődhessék. A szél, ez a »Fagyasztó Kisértet,« mindent megöl, elüz, ami emberi.

Nézzünk csak körül; vizsgáljuk s figyeljük meg a tájat: hátha van valami, ami embertől származik, hátha van valaki, szerencsétlen sorsüldözött lény, ember, akit vigasztalni, menteni kell!

Van, igen van. A fehérségtől csillogó szüztiszta hómezőn emberi lábnyomok látszanak. Tehát mégis, itt is van lény, ember, mint mindenütt a világon, kinek gondterhes rövid életét itt kell végigüzdenie, itt kell levezeklenie a maga, esetleg mások büneiért. Kövessük csak a nyomokat, hova vezetnek? Kik lehetnek azok a szerencsétlen emberek, kiket a sors ily szánalmas életre, ily sivár helyre kárhoztatott ? . . . Messze a láthatáron fekete pontok látszanak. Aprók, kicsikék s körülöttük szédületes gyorsasagu boszorkánytáncra perditi a dühöngő szél a felsodort hótömeget. Mik lehetnek azok az apró kis fekete pontok ? Sietünk felé jük, izgatottak vagyunk s félünk. Miért, kit s kiket féltünk ? Lelkünk érzi, szivünk megsuzja, hogy élő emberek nyomorult földalatti barlangjai ezek a pontok. Feltjük, sajnáljuk a bennlevőket, akik talán a legtisztább igazságért, nyiltságukért, bátorságukért vezeklenek itt, e szomoru helyen. Odaérünk s megállunk . . . Az első kicsike pontnak látott feketeség egy földalatti barlang, földből kiálló homlokfalán ezzel a felirattal: »Első barakk, 250 hadifogoly, Nowo-Nikolajevsk«. — Agyunk eltompul, gondolataink megállanak. Hadifoglyok, véreink, apáink és testvéreink ezek a szerencsetlen földalatti lakók, akiknek a legtisztább és legbecsületesebb ügyért, szeretteik és mindnyájunk édes hazája védelméért kell a bekakkal és kigyókkal együtt lakni, messze idegenben, távol mindentől, ami kedves, nyomorultan, elhagyatottan. Szivünk összeszorul, szemeinkből nehéz könycseppek gördülnek ki. — Erős, szomoru ének hallatszik. »Ha majd a föld is eltakar, siron tul is leszek magyar!« — Magyarok, tele érzéssel, tele hazaszeretettel! Talán itt vannak apáink, férjeink, gyermekeink is. — »Apám, édes jó apám, férjem, fiaim!« — Sirva rohanunk hozzájuk, öleljük, csókoljuk a szenvedéstől és nélkülözéstől megtört embereket, kérdezősködünk tőlük, irtózunk hallani rémes beszédjüket, leszakad a szivünk panaszaik sulya alatt.

»A kárpátokban estünk fogságba«, mondják, »a legtöbben sebesülten«. »Kemény kéziutsa volt, vitézül álltuk helyünket mindaddig, mig az oroszok körül nem fogtak bennünket, a tulnyomó erő letaposta a vitézséget. Legnagyobb részünket legyilkoltak, csupán a sebesültek s az a néhany ember, kiknek számára már nem volt menekülés, kerültünk bitang kézre. Cifra lakodalom volt ott, olyan, hogy a debreceni legnagyobb országos vasár csak »Kis Miska« hozza.

Szomoru sors, a »Szomoru napok« következtek rank. Éreztük, hogy vége a dicsőségnek, lehangoltak, szótlanok voltunk s a Kievig tarto marsirozasban tán egy szót sem szóltunk egymáshoz. Bántott bennünkét a sors! Mi lesz most Hazánkkal, feleségünkkel és gyermekeinkkel ? Magunkkal, éhségünkkel és faradságunkkal nem törődtünk. Ellenben nem volt perc, nem volt pillanat, hogy édes szülőfalunkra, a tisztára, fehérre meszelt bogárhatu kis házikóra, a Lajos, Pista gyerekre ne gondoltunk volna. Nagyon sokszor azon vettük észre magunkat, hogy sirunk, hogy nagyon sirunk s ha valaki megkérdezte volna: »Miért sirsz ?« nem tudtunk volna rá felelni.

A honvágy, szülőfalu, szerettein k minden emlék, ami csak kedves volt előttünk, szülték ezeket a rettenetes perceket. Óh! a honvágy s a fájdalom, mely miatta szarmazik, csak igy szóval és gyenge tollal elmondva mind kevés ahhoz az érzéshez, mely az ember lelkét emésztette. Azt csak az tudja, aki érzi, aki érezte. Sokszor az őrülésig voltunk már, de kezdetben még erős szervezetünk képes volt ellenállani a nagy lelki megrazkódtatásnak.

Mióta azonban itt, Szibériában vagyunk, testünk megtört, a remény elhagyott bennünket. Nem nekünk való a mammutot óriássá növesztő klima. Hiányzik az áldott Magyarország kellemes, meleget árasztó verőfényes napjaival és aranykalászos rónáival. Álom nekünk az egész, csak üres képzelet, minden érzést kiöl belőlünk a rideg valóság: Szibéria.

Megbetegedtünk, kiütött a tifusz! — Az irtózat napjai, az igazi »szomoru napok« voltak ezek. Naponta százával hordtuk ki halott bajtársainkat a halottasházba s onnan a temetőbe, ahol garmadába raktuk össze szegényeket, mert a temetés a földnek 5—6 meter mely fagya miatt lehetetlen volt. Szomoru menetek szomoru kálváriája volt ez a hely. Megsirattuk őket, elbucsuztunk tőlük, értesitettük, ha módját ejthettük, hozzátartozóikat. Ez volt az egész, az összes, amit érdekükben s értük tehettünk. Betegségük valóságos kinszenvedés volt. Hiányzott az áldott anyai szív, a féltő gondos feleség, aki gyámoltsa őket, őrködjön felettük és enyhitse fájdalmaikat. Hiába hivta bármelyik is édes jó anyját, gyermekeit, feleségét, — csak némán, könnyes szemmel válaszolhattunk rá. Nem tudtunk adni neki egy darab kenyeret, egy korty üditő italt és orvosságot, mert sem kenyér, sem orvos, sem orvosság nem volt. Istenhez fohászkodva, kétségbeesve, tehetetlenül kellett végignéznünk irtózatos vonaglásukat és halálukat. Sok-sok ezer derék magyar ember életét megmenthettük volna, ha csak egy kevés emberi érzést ki tudtunk volna könyörögni az ellenségtől. De minden hiába volt, pusztulnunk kellett.

Néha lázas állapotban álmodtunk hazulról. Láttuk a házat, beszéltünk a szülőkkel, feleséggel, játszottunk a kis gyermekekkel. Együtt mondtuk az esti imát a családdal s mosolygva, jóleső érzéssel hallgattuk, miként

STERNBERG BESZÉLŐGÉPEI a legjobbak!

BUDAPEST, VII., Rákóczi-ut 60, saját palota.

Tölcséres kitünk hangu, legujabb rendszerü — K 150·—
Ujtalálmányu tölcsér nélküli »Etofon« beszélőgép becsukható tetővel a legtökéletesebb K 300·—
Rendelésnél a pénz előre beküldendő.

inti s fogadja az apának szánt bucsucsókot lefekvés előtt a kis aprószágoktól. Betegek voltunk, — de boldogok — álmosan! A valóságban nem is mertünk arra gondolni, hogy valamikor viszontláthassuk szeretteinket. Leszámoltunk mi ott roar az élettel, meghalt emberek voltunk — élve! Az isteni Gondviselés azonban megelégelte szenvedésünket és megtörtente a maga nemében az a páratlan csoda, hogy minden orvosi közreműködés nélkül a veszélyes járvány, miután már 12000 emberből 7300-at áldozatul követelt, megszünt. 3700 magyar honvágya és erős, jól táplált szervezete mégis ellentállt a dühöngő Szibériában a még dühöngőbb betegségnek. Újra kezdtünk élni, újra kezdtünk örülni. A honvágy üzemben erővel fogott el bennünket. Nem volt maradásunk s nem törődve vele szellővel, nélkülözéseivel, elindultunk a magyarok Istenében bizva — haza. Január és február hónapban mint orosz katonák leptük át négy heti gyaloglás és nélkülözés után az orosz határt. Az anyai földet megcsókolva buzgón adtunk hálát az Istennek, hogy a szomoru napok elmultak és újra viszontláthatjuk Hazánkat, azt a Hazát, melynek párja nincs, mely ha »A föld Isten kalapja. Úgy hazank bokreta rajta«.

Munka a rokkant szabó-iparosoknak.

Az országos hadi gondozó hivatal értesitése szerint a Népfuházati bizottság (Budapest V. Aulich utca 5) *a rokkant szabó iparosoknak* az általa készitendő árumennyiségből megfelelő munkát juttat. E végből az ipartestületek és a vállalkozó csoportok utján a munkáért jelentkező rokkant szabó iparosokat a lehetőség szerint munkával látja el.

Ha a rokkantak társulással varrómühelyt akarnak berendezni, indokolt esetekben az országos hadigondozó Hivatal anyagi támaszára számithatnak.

Minthogy nálam járásunk rokkant szabó iparosai nevszerint bejelentve nincsenek, ezuton hivom fel járásunk ipartestületei és rokkant szabó iparosai figyelmét a kinálkozó munka alkalomra.

Czelldömölk 1918. julius 16.

Berzsenyi Dezső,
a czelldomölki járási hadigondozó bizottság elnöke.

Középiskolát végzett, jónevelésü fiu

tanoncul

Röh Pál vas- és füszerkereskedésébe felvétetik Czelldömölkön

HIREK.

Ezustmise. Klaffi Mihály zalahashagyi plébános, földink, jövő kedden, julius 23-án fogja tartani ezüstmiséjét Czelldömölkön az apátsági templomban. A jubiláló plébános 1868. aug. 26-án született Czelldömölkön, 1893. julius 15-én történt föszenteltetése után 23 án, ugyancsak Czelldömölkön mutatta be az Urnak első szentmiseáldozatát. Egy évig Pakán, hét évig Alsólendván, hat évig Körmenden, utána Zalaegerszegen, Szombathelyen segédlelkészkedett, majd pár évvel ezelőtt megyéspüspöke zalahashagyi plébánossá nevezte ki.

A cséplés bejelentése. Figyelmeztetjük a gazdákat, hogy a cséplés tényleges megkezdését a cséplés megkezdése előtt 48 órával az elöljáróságnál be kell jelenteni, mert aki enélkül kezdi meg a csépelést, az a természrendelet értelmében büntetés alá esik.

Halálozás. Bardossy Kálmán csöngei birtokost és családját sulyos veszteség érte: Károly fia, ki a soproni ev. főgimnázium II osztályának volt jeles tanulója, hétfőn, e hó 15-én délután, hosszas betegség és kinos szenvedések után visszaadta tiszta lelkét Teremtőjének. Szerdán helyezték örök nyugalomra Csöngén a mindössze 14 éves ifjut, kiben a szülők és még egyetlen élő gyermekük a legszebb reményekre jogosító családtagot vesztették el. Ny. b.!

A visszatlalási szabadság. Ellenséges hadifogságból visszatert legénységi állományu egyeneknek, akik visszatérésük után nyolc heti, vagy ennél hosszabb tartamu egészségügyi vagy tanul anyi szabadságot élveztek, — mint a Külügy-Hadügy irja — e szabadság a honvédelmi miniszter 1918. 13367/eln. számu rendelete ér elmében engedélyezett nyolc heti, ugynevezett viszontlatási szabadságba nem tudhato be.

Humanus gyermek-lelkek. Azt mondják, hogy a gyermek lelke ertelen, nem reagál a komolyabb dolgokra. Ezt cáfolta meg a napokban a helybeli zárda Főnöknője előtt megjelent, gyermekekből alakult küldöttség. A kis deputatio ugyanis 41 K át adott át a Főnöknőnek a polg. iskola javára, mint az e célra általuk rendezett gyermekelőadás jövedelmét. A jó tettnek örutudatától csak ugy sugárzott kedves gyermek-arcuk. Köszönet nektek kedves jó gyermekek! Jól fogtátok föl az eszmét, mely a ti javatokért, a ti előnyötökért létesült. Látszik hogy van érzék bennetek az igazi értékek s a magasabb dolgok iránt s még gyermekes bohóságtokon is ott sugárzik a lélek. Bár találna e kedves megkapó ötlet követésre hasonkoru barátaitoknál más helyen is.

Adományok a járási rokkantak alapja részére. Lövy Zsigmond ur kemenesmagasi vendéglős részéről Biró István körjegyző ur által beküldött 30 korona hazafias adományt köszönettel nyugtázza Berzsenyi Dezső, a czelldömölki járási rokkantak segély alapját kezelő bizottság elnöke.

Jótékonycélu táncmulatság Linzer [illegible] ifjusága ma délután 3 órakor tartja jótékonycélu táncvigalmát a járási rokkant-alap javára. Belépődij legényeknek 3, leányoknak 2, családjegy 6 korona.

A spanyol járvány, mely ujabban felütötte fejét és végig azáguld egész Európán, városunkba is megérkezett. Mint közlik velünk, helyben ezen betegség tipikus tünetei közt — bágyadtság, rázóhideg, magas láz, légcs hurut stb. — többen egyszerre megbetegedtek. A betegség, általában enyhe lefolyásu, 24—72 óra multva a láz s egyéb tünetek elmulnak s a betegek visszanyerik munkaképességüket. Akik ezen említett tünetek között esetleg megbetegednek, első teendőjük az legyen, hogy ágyban maradjanak, mert ezáltal a betegség enyhébb lefolyása inkább remélhető.

A mozi. Mészáros János Griff-szállodájában az »Apolló-mozgó« már jó ideje szünetelt. Most végre a kijavitott gépek megérkeztek, s a terem most folyó ujjalakitásai után a mozit kedvelő közönség rövidesen ujra gyönyörködhetik Asta Nielsen gyönyörü drámáiban és Duci bácsi nevelteto játékaiban. Az egyes programmokat idejében közölni fogjuk.

A gabona-átvevő bizottságok már megkezdték munkájukat. Egyelőre ugyan a cséplőeket őrzik elfen, par nap multva aztán a kisebb termelőknél a beszamolásokat is eszközölni fogják. Érdekes, hogy egyes gazdák panaszkodnak, hogy a kirendelt katonai munkásosztagokban mindenféle foglalkozásu ember akad, csak földmives nem, különösen sok a *kereskedő*. A Máv. igazgatóság a gabonaszallitas gyors és célszerü lebonyolitasara a rakodási határidőt hat nappali órában állapitotta meg. Elrendelte, hogy a kenyermagvak és az őrlemények minden egyéb teherszállitmany előtt sorrenden kivül szállitandok.

Adományok a Népkonyha részére. A Népkonyhára a következők adakoztak: Heimler Testvérek 5 kg. bab, Kluger M. savó, iró, N. N. 60 kg. bab, Gyömörey György (Inta) tök, Nagy György (Egyházashetye) 500 korona, Deutsch Gyuláné ecet, Nagy András zsir, kalbasz. Spissich Janosné turo, Steiner Lázár 3 üveg ecet, Schwarz Samuné 2 kg. só, kömény, bors, fahéj, Röh Pálné 6 l. ecet, N. N. 10 korona, Apátság 10 korona, Szent Antal persely 100 korona, gróf Cziráky György 1 waggon fat, amit Deutsch Gyula, Heimler Testvérek, Spitzer Testvérek, Rosenberger Miksa, Lőbenau Henrik voltak szivesek befuvarozni. Szegall Vilmos 50 K, Kosztolitz Mátyás 20 K, Hetthéssy Jenő, Wallner Sándor, Bisitzky András dr., Raffel Pál, Kata és Sári 10—10 K, Palovics József 5 K, B. D. 3 K, Szabó Gábor, Kemenesi József, N. N. 2—2 K, N. N. 1 korona, Nagy András 1½ kg. töpörtyü, Wallenstein Károly 5 kg. töpörtyü, 15 kg. burgonya. E szives adományokért hálás köszönetét nyilvánitja a Népkonyha vezetősége.

A kemenesmihályfai ifjuság ma délután Krausz Simuel vendéglőjében a járási rokkánt-alap gyarapitására táncmulatságot rendez. Kezdete délután 4 órakor.

CLUBSPECIALITÉ MODIANO

CIGARETTAPAPIR ÉS HÜVELY FELÜLMULHATATLAN

VÁSÁRLUNK A VÉRTELEGYBE

C. D. Modiano

Beleesett a kútba. Jankó Gyula vönöczki lakosnak 5 éves fia, mig szülei a háztól távol voltak, a ház előtt levő kut körül játszadozott, de egyszer csak beleesett. Mire szülei megtalálták, mar a halott kis fiut huzhatták ki a 10 méter mélységü kutból. Az orvosrendőri vizsgálat után megadták az engedélyt az eltemetésre.

A katonaság marhavásárlása. Tekintetbe véve, hogy a marhatartó gazdák a katonaság részére eddig vásárolt marhák árából, illetőleg értékéből sokat vesztettek, a földmivelésügyi miniszter elrendelte, hogy a katonaság részére ezután lehetőleg a vásárokon szereztessék be a vágómarha szükséglet. Elrendelte továbbá, hogy a marhák árából ezentul nem 4%, hanem csak 3% vonható le.

Nyolc filler egy skatulya gyujtó. Legközelebb rendelet jelenik meg, amely a kényszertársulás alapján ujra szabályozza a gyujtó forgalmát. A rendelettel egy időben ujra megállapitják az árakat és ugy a belföldi, mint a külföldi eredetü gyujtó számára egyenlő árakat fognak megállapitani. Az egységes ár a kiskereskedelemben dobozonkint nyolc fillér lesz.

Sertéshizlalás. *Bejelentés nélkül* senki sem hizlalhat meg egy drb. sertést sem. Egy sertést azonban mindenki hizlalhat, több sertés hizlalásához pedig engedély kell.

Az épitkezési anyagok lefoglalása. Az épitkezési nehézségeken segitendő, a kormány elhatározta minden főbb épitkezési anyagnak lefoglalását. Az épitkezésre vonatkozó rendelettervezet a kereskedelmi miniszteriumban már el is készült. Ennek két főrésze lesz, az első, melyben elrendelik az összes anyagok lefoglalását és pedig a tégla, a cement, a mész, a rabitz, stb. anyagok kötelező bejelentését, majd lefoglalását, a második, a mely Országos Miniszteri Biztosságot létesit. A kereskedelmi miniszter kényszerszövetkezetbe fogja léptetni az épitő ipari csoportokat és pedig különkülön a téglagyárakat, a cementgyárakat, a mészégetőket stb. A Miniszteri Bizottság hatásköre az egész ország területére kiterjed és csakis ennek engedélyével lehet az ország területén épitkezni. Az épitkezést szabályozó miniszteri rendelet a jövő héten jelenik meg.

A tojás felhasználása. A közélelmezési miniszter rendelkezését szerint tilos *külön* tojásételt kiszolgáltatni, vagyis nem szabad tisztán tojás-ételt (pl. rántottát, lágytojást keménytojást) adni vendégnek. Kávéházak csak este 7 óra után adhatnak egy-egy vendégnek legfeljebb 2 tojásból készült rántottát, vagy 2 főtt tojást. A cukrászok süteményekbe tojást nem keverhetnek. A rendeletben vétők két hónapig terjedhető fogházzal és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettnek.

Nagykőrösi fajuborkát elsőrendü paradicsomot

grófi Erdődy Sándor uradalmából **maximális** árban előjegyezni lehet

Bass Vilmos

csemege-kereskedőnél

Czelldömölkön.

Viszketegséget

sömört, rühet a leggyorsabban elmulasztja a Dr. Flesch-féle eredeti, törvényesen védett

„SKABOFORM"-kenőcs.

Nincs szaga, nem piszkit. Mindig eredeti pecsétes **Dr. Flesch**-félét kerjünk. Próbatégely 3 K, nagy tégely 5 K, családi tégely 12 K. Kapható a helybeli gyógyszertarban, vagy direkt a készitőnél rendelhető.

Dr. Flesch E. »Korona« gyógyszertara Győr.

Vételnél a »**Skaboform**« védjegyre ügyeljünk.

Eladó házak

A vasuttal szemben egy 2 lakásból álló ház azonnal eladó.

Egy lakóház fágas udvarral, kerttel és gazdasági épületekkel együtt eladó. Ugyanott eladó még 2 fél fedeles hintó, 1 Esterházy-kocsi, 2 ló és két pár lószerszám.

Egy lakóház két lakással, szép kerttel eladó.

Egy két lakásból álló lakóház, melyben 4 szoba van, a város belterületén, eladó.

Az Ujtelepen ujonnan épült lakóház 3 szobával eladó.

A vasuti állomás közelében egy 4 lakásból álló sarokház mellékhelyiségekkel együtt eladó.

Fenti házakra bővebb értesités nyerhető lapunk szerkesztőségében.

Értesités

Elfogadunk a VIII.-ik magyar 5½%-os adómentes **állami** járadékkölcsönre, valamint ezzel kapcsolatos **életbiztositások kötésére** vonatkozó

jegyzéseket

Kemenesaljai Közg. Hitelbank R. T. mint a járadék-kölcsön hivatalos aláirási helye.

Ruhafesték

mindenféle kelme megfestésére a legjobb és legolcsóbb.

Kapható minden szinben.

A csomagokhoz használati utasitás mellékelve van.

Lilienthal Fülöp

Czelldömölk, Főtér.

Modern fényképészet

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy fényképészeti műtermemet modernul berendezve Czelldömölkön (Schütz asztalos házában Kossuth- és Erzsebet-utca sarkán) megnyitottam.

Készitek legsikerültebb fényképfelvételeket, ugyszinte

nagyitásokat

bármily régi kis kép után is.

Különlegesség:

gyermekfelvételekben.

Szives pártfogást kér

HALMOS MIKLÓS fényképész.

A VIII-ik 5½%-os magyar hadikölcsönre jegyzéseket

az eredeti feltételek mellett 1918. julius 24-ig elfogadunk. Aláirási ár minden 100 K után 91·90 K.

Kemesaljai Takarékpénztár R. T.

Nyomatott Dunigrusz Sándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában, Czelldömölk.